

Kas meie ÕOV presidendil õnnestub tõesti muuta koolielu huvitavaks?

21. veebruaril toimunud ÕOV koosolekul, eesotsas Hanna-Liisa Kutsari ja Elvira Zamahhovaga, kutsuti meie kooli noori üles tegutsema, et muuta koolielu põnevaks.

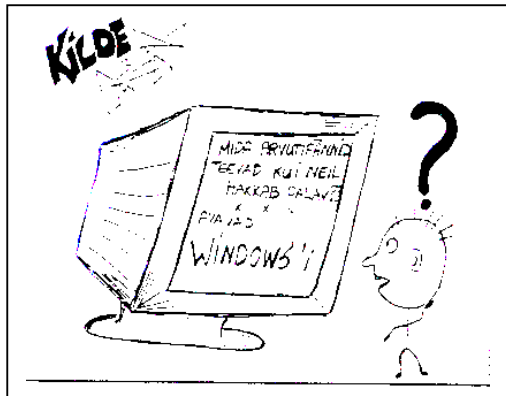
Otsustati ÕOV teistel alustel tööle panna ja selle põhikirja muuta. Nüüd ei ole tähtis, et igast klassist oleks kaks esindajat, liituda võivad kõik huvitatud. Kui huvi aga puudub, siis pole oma klassi esinduse väljapanek kohustuslik. **Hanna-Liisa** arvates on selline süsteem parem, sest mõnes klassis on akti-

viste rohkem ja mõnes puuduvad huvilised sootuks. ÕOV on niimoodi lihtsam tegutseda, kui kõik tõesti tahavad koolielu põnevamaks ja huvitavamaks muuta – 10 tegutsejat teevad rohkem ära kui 30 passiivset istujat. Ka soovib **Hanna-Liisa**, et toimuksid mõned huvitavad üritused ning meie kooli noored saaksid teiste ÕOV koosviibimistel ja teistel sellega kaasnevatel ettevõtmistel osaleda.

Järgmine ühine ettevõtmine leiab aset 26. aprillil Kiviõlis. Toimub **Ida-Virumaa keskkoolide kokkutulek**, millest võtavad osa erinevate koolide esindajad. Ka meie koolil on plaanis minna, nii et, kes huvitatud, pöördugu **Hanna-Liisa** poole.

Ka ajalehe toimetamine sai koosolekul iseseisvaks, toimetajaks valiti **G. Nigul** ja otsustati ajalehe sisu natuke muuta. Plaanis on avaldada rohkem päevakajalisi lugusid, koostada erilehekülj algklassidele ning puudutada ka välisteemasid.

Glafira Lonskaja

Karina Ivanova: Sinu käes olev ajaleht on nüüd jällegi natuke teistmoodi. Kirjutajate ridades on uut verd ning teemasid on rohkem ja uuemaid. Nüüdsest kajastab meie leht ka välisteemasid, mis otseselt meie kooli ei puuduta, kuid on ikkagi lahedad.

Milleks on koolileht vajalik?

Esiteks muudab see meie koolielu huvitavamaks. Eks ole kõigile tuntud rutiin – kodunt kooli, koolist koju õppima. Boring!

Teiseks on see võimalus õpilastel oma arvamust avaldada ja elu-olu koolis paremuse poole muuta.

Kolmandaks saavad ka noored ajakirjanikud kirjutades kogemusi juurde.

Kuu soovitus: Kui meel on kurb ja muidu paha olla, siis naerata! See on päikesekiir argises koolielus.

Meie kooli näitering

Meie koolis on tegutsenud juba aastaid näitering. Paljude jaoks tundmatu, kuid siiski publikut omapäraste näidenditega üllatanud ja kogunud kuulsust ka mujal. Näiteringi praegusesse koosseisu kuulub 13 tüdrukut ja juhendaja **Luule Varinurm**. 26. veebruaril toimus Aseri Rahvamajas etendus pealkirjaga **“2% armastust”**. Etendus peegeldas tundeid ja armastust noorte vaatevinklist. Vaatajatele etendus meeldis, kuid leidis ka kriitikuid. Aga sellegipoolest ei oleks õige ju ilma kriitikata. Küsitlesin kahte näidendis osalejat ja pärisin nende arvamust:

1. Kuidas te sattusite näiteringi?

Raili: Enne jõule oli vaja näiteringis puuduvad osatäitjad täita. Mulle tuldi pakkuma ja kuna mul vaba aega jätkub, siis olin nõus.

Karina: Teadsin, et näitering olemas on. Kuulasin teiste tüdrukute muljeid näiteringist ja otsustasin liituda.

2. Kuidas teile meeldib näiteringis käia?

Raili: Mulle meeldib väga! See on väga lahe!

Karina: Väga! Olen saanud palju naerda ja uusi tutvavaid.

3. Kas näiteringis õpitud oskused on ka kusagil mujal kasuks tulnud?

Karina: On küll, ma olen tublisti julgust juurde saanud.

Raili: Kindlasti on, aga kohta ei oska täpselt öelda ...

4. Mida ootate näiteringilt tulevikus?

Karina: Usun, et näitering jätkab tegutsemist edasi veel kaua – kaua.. Et jätkub optimismi ja annet.

Raili: Et kestaks ikka mitu aastat ja kõik läheks lihtsalt kõige paremini.

Nagu näete, on näiteringis olijad väga rahul ja üks ole ka vaatajad rahul.

Kõige huvitavam näiteringi juures on see, et nende näidendid on juhendaja **Luule Varinurme** looming. Kellel vähegi vaba aega ja tahtmist, siis miks mitte pühendada killuke oma vabast ajast näiteringile. Soovin näiteringile tervist ja edu! Et teisedki näidendid oleksid sama vahvad ja pakuksid koolielus vaheldust. Jõudu, jaksu ja innukust teile, armas näitering!

Merike Kiis

Andmisrõõm

1.-2. märtsini kestis Kohtla-Nõmme kultuurimajas **Ida-Virumaa näiteringide konkurss**. Sellest võtsid osa mitmed Ida-Virumaa koolid, kaasaarvatud **Aseri Keskkool**.

Meie kooli näitering esines kolmandana. Muidugi oli ka kodupublikule juba esinetud, halvustavat kriitikat oli suhteliselt vähe. Suurema publiku ees võtsid vist kõik näitlejad end kokku ja mängisid tüki väga hästi ära. Mängisime küll hästi, kuid vabariiki edasi me siiski ei pääsenud. Muidugi, üks osavõtt on tähtsam kui võit.

Peab tunnustama, et ka teised koolid on arenenud väga hästi. Oli väga häid etendusi, milliseid oleks hea meelega saatnud teiste maakondadega võistlema. Õhtul, kui etendused olid lõppenud, oli disko. Seal meeldis vist kõigile väga.

Laupäeva hommikul võisid soovijad tagasi minna ja ka venekeelseid etendusi vaadata.

Kell 16.00 tuli žürii lavale ja hakkas võitjaid ette lugema. Muidugi, üks olime ikka natuke pahased, et meie nime kuskil välja ei kuulutatud, kuid üks meil on siis veel õppida vaja. Proovime järgmisel aastal uuesti!

Helen Tähtvere

Soo on kui klaas – kerge purustada, raske parandada!

25. veebruaril toimus meie koolis VII – XII klasside teabeüritus **Rannu-Kestla soo tulevikust**.

Külla kutsutud vallavanem **Ott Penek** ja Sookaitse Seltsi esimees **Ahto Kaasik** selgitasid erinevaid seisukohti seoses **Rannu-Kestla soosse** planeeritava kaevandusega.

Hr. **Penek** tutvustas meile selle plaani tagamaid ja selgitas eeliseid. Ta rääkis, et **Rannu-Kestla soo** ei kuulu kultuuriväärtuste hulka ja on kantud maavarade registrisse. Algselt olid turba kaevandamisest huvitatud 3 firmat, kuid nüüd on peamiseks kandidaadiks jäänud **Kiviõli Keemiatehas**, kes praegu saab oma turba Orult, mis on küllaltki kaugel. Hr. **Penek** tõstis esile, et **Kiviõli Keemiatehas** on nõus **Kestla tee** korda tegema ja kaevandusega tekib 20 uut töökohta, millest tema hinnangul õnnestub Aseri vallal endale saada ehk 10.

Keskkonnamõjude hinnang, mis määrab kindlaks täpsed looduskahjustused, mida kaevandus soos põhjustab, valmib aprilli 2. nädalal. Avalik arutelu, mil kõik Aseri valla elanikud oma seisukohti saavad avaldada, toimub mai 2. nädalal. Küsimusele, milline on tema isiklik arvamus **Rannu-Kestla sohu**

planeeritava kaevanduse kohta, keeldus vallavanem vastamast enne, kui keskkonnamõtjude ekspertiisi hinnang ilmub.

Teist seisukohta, soo puutumatuks jätmist, esindas hr. **Kaasik**. Ta tõi esile mitmeid kaevanduse rajamise vastaseid argumente, nagu:

- kaevanduse rajamise korral kaob ära 350 ha metsa,
- Rannu ümbrus muutub veelgi tuulisemaks,
- suureneb tulekahjude oht,
- 31 talukaevu jääb tühjaks,
- kaovad ära ulukite rännuteed,
- happeline soovesi võib sattuda Läänemerre,
- inimestel pole enam seene- ja marjasood.

Ahto Kaasik kutsus meid üles vanemate ja teiste inimestega seda teemat arutama. Tuleks järele mõelda, kas vallavanema lubatud kasu kaalub üles ainsa puutumatu looduse tükikese meie vallas.

Karina Ivanova & Gerli Nigul

Miski ei huvita huligaani!

Enam kui ühe õpilase osavõtt kooliüritustel on väga vajalik, ma ei eita seda. On ju enam kui tervitatav nähtus, kui mõnele tunniplaaniülele loengule tuleb kohale rohkem kui näputäis õpilasi. Seda aga eeldusel, et kohaletulnud asjast ka huvitatud on. Lambakarja pole mõtet kohale vedada – nad segavad teisi!

Sellele pikale jutule pole kaugelt seletust vaja otsida – selle saab kätte ka siitsamast meie koolist. Näiteks tooksin 25. veebruaril ja 11. märtsil koolis toimunud teabeüritused Rannu-Kestla soo tuleviku teemal. 25. veebruaril saalis toimunud üldkogunemisel oli peaaegu võimatu kuulda, millest hr. Penek ja hr. Kaasik rääkisid, sest õpilaste vatramine käis neist lihtsalt üle. Olgu, tookordse möödapaneku võib nii õpilastele kui ka korraldajatele andeks anda. Kui asi sulle huvi ei paku, siis on tõesti üsna raske püstijalul vaikselt kuulata. Ka polnud ainult huviliste kokkukutsumine võimalik, sest taheti ju informeerida kõiki meie kooli õpilasi. Siiski poleks ju võimatu olnud õpilastele midagi istumise alla organiseerida, et neil oleks mugavam olnud. Ehk oleks siis nii mõnigi end kokku võtnud ja vaikselt kuulanud. Mingit õigustust ei leia ma aga sellele, et 11. märtsil pidi õp. Pakker vallavanema ettekande katkestama ja teatama, et kõik mittehuvilised võivad vabalt koju minna. Põhjuseks tagantpoolt kostev pidev vali jutuvada, pole vist tarvis mainida, et see (jutt) nii hr. Penekut kui teisi kuulajaid häiris. Ma peaksin veel ütleva, et minu etteheited ei ole suunatud nendele segajatele, vaid ürituse korraldajatele. Pole minu asi kellelegi selgeks tegema hakata, et ta (segaja) käitus nagu ehtne mats. Ka ei huvita mind nende persoonide muutmine. Ainus, mis mulle korda läheb on see, et sellised tegelased tulevikus oma kohaloluga enam ühtki teabeüritust/loengut rikkuda ei saaks. Iseenesest tekib küsimus, et mida nad siis seal tegid, kui kõik arutatav nende jaoks kole igav oli. Tuleb välja, et saavad arvatavasti seal kohalviibimise eest bioloogiahinde. Ka selle kohta poleks mul midagi halba öelda, sest räägiti ju tõesti bioloogiasse puutuvast teemast. Ainult et millise hinde peaksid nad saama täiesti mitterahuldava osavõtu eest? Minu arvates on igasugune positiivne hinne teiste kohaletulnute, eriti esinejate, mõnitamine – hinne peaks ikka kajastama osavõtu kvaliteeti. Ma saan aru küll, et õpilaste motiveerimine on hädavajalik, sest ilma selleta ei saavuta kahjuks suurt midagi. Küll aga peaks silmas pidama, et sellised juhtumid enam ei korduks. Mulje, mille me endist esinejatele jätsime, polnud ju kaugeltki hea.

Gerli Nigul

Psühholoog meie koolis

Alates sellest õppeaastast töötab meie koolis psühholoogina ka Elle Purda. Küllastasime tema hubast kaabinetti, et välja uurida, millised on üldse psühholoogi ülesanded koolis.

Miks Te hakkasite just psühholoogiks?

See oli hästi lihtne valik, mis sai alguse 7. klassis. Mul tekkisid koolis õpetajatega probleemid, sest mulle meeldis oma arvamust avaldada. Kui sellega ei arvestatud, sain ma väga pahaseks ja otsustasingi suureks saades psühholoogiks hakata, näidata kõikidele, kuidas tuleb õpilastega suhelda. See oli esimene motiiv, mis mind psühholoogiat õppima ajendas, hiljem lisandus muudki.

Kus ja kui kaua Te psühholoogiat õppisite?

Tartu Ülikoolis, viis aastat.

Nimetage mõni positiivne mälestus ülikooli ajast.

Õppejõud Peeter Tulviste oli meile väga hea kamraad ja käskis end Peetriks kutsuda. Me olime seal kõik kolleegid, hästi mõnus oli õppida.

Kas Te olete kunagi oma elukutse valikut kahetsenud?

Ei, seda küll mitte, mulle meeldib mu eriala, kui ainult selle eest rohkem makstaks. Ainsad kõhklused ongi seotud rahaga – mulle meeldis ka juristi, eriti advokaadi elukutse ja kui ma nüüd võrdlen advokaatide ja psühholoogide rahakoti paksust, siis vahel mõtlen, et äkki oleks teise elukutse pidanud valima.

Kas Te õppisite ülikoolis inimesi ka näojoonte või käekirja järgi mõistma?

Ei, psühholoogia kui teadus välistab kõik selle, mis ta inimeste jaoks huvitavaks teeb. Me õppisime palju statistikat, ladina keeles ajuanatoomiat, kõrgemat matemaatikat, filosoofiat. Šarmaanitsemist, nagu tänapäeval moes on, polnud.

Mis on psühholoogi põhiülesandeks koolis?

Psühholoogi ülesanne on aidata inimestel oma emotsioone väljendada, nii et see teisi inimesi ei kahjustaks. Minu eesmärk on seda õpetada nii õpilastele kui ka õpetajatele. Pole ju õige, kui õpetajad ja õpilased oma isiklikud probleemid üksteise peal välja elavad.

Millistel põhjustel pöörduvad õpetajad Teie poole kõige rohkem?

Kui nad on kuulnud, et õpilastel on kodus probleeme või on õppeedukus langenud. Õpetajad on alati tulnud ikka õpilaste pärast.

Kust tuleb õpilaste omavaheline solvamine, mõnitamine?

Enamasti käitumismallist, mille lapsed omandavad vanemaid jälgides, aga võib ka kuskilt mujalt tulla.

Mida soovitaksite õpilasele, keda taga kiusatakse?

Tuleks ikka psühholoogi poole pöörduda. Kui klassis kiusatakse, siis tuleb ka klassiga tööd teha. Oluline on, et kiusajad tunetaksid, mismoodi on endal olla tagakiusatu.

Milline oleks vale käitumine antud olukorras?

Kõige hullem sellisel juhul on nõuanded: ära tee väljagi, maksa kätte.

Kas Teil on veel taolisi teste nagu see, mida me sõbrapäeval tegime?

Jaa, on küll. On test, mis toob välja iseloomu omadusi ja tänu sellele on lihtsam elukutset valida. Kõik, kes neid täita tahavad, võivad minult neid küsida.

Mida soovitaksite õpilasele, kellel on lihtsalt koolitüdimus peal?

Tuleb midagi väga kosutavat oma hinge jaoks ette võtta. Teha midagi sellist, millest sa tunned, et saad midagi.

Karina Ivanova & Gerli Nigul

Teeviit

30. novembrist kuni 1. detsembrini leidis Tallinnas Messikeskuses aset noorte infomess “Teeviit”. Ka bussitais meie kooli õpilasi käis viimasel tööpäeval seal.

Sissekäigu juures tevtasid meid kohe noored sõdurid, kes pakkusid oma ajalehte. Hoonest tungisid ninna toidulõhnad – mõnigi ametikool oli pannud välja koka õpipoisse. Nende valmistatud toite sai seal ka maitsta.

Leidsime erakondade noori poliitikuid, kes pakkusid küll porgandeid, pastakaid, komme ja brošüüre. Kui kellelgi oli mingeidki küsimusi, sai nendele ka vastused.

Koolidest jäid silma veel majanduskoolid, kelle väljapanekud olid väga hästi ja suurejooneliselt kujundatud.

Kes olid huvitatud politseitööst, said harjutada laskmist. Kellel isu lennukolledžisse minna, sai proovida, kuidas olla helikopteris.

Oli ka koole, mis tegelevad just tüdrukuid huvitavate aladega. Kui keegi soovis, võis lasta endale üks korralik juukselõikus teha (20 krooni eest), teises kohas aga ilus soeng 25 krooni, meik aga 30 eest.. Ka meie kooli õpilased käisid eksperimenteerimas ja tulemus oli päris kena.

Muidugi ei puudunud *Teeviidalt* ka Tartu Ülikool, Tallinna Tehnikaülikool ja Tallinna Pedagoogikaülikool. Meid, saksa keele õppijaid, üllatas see, kui palju võimalusi on minna Saksamaale õppima. Neid koole on tõesti palju! Tallinna Tehnikaülikooli tudengid pakkusid viktoriini ja võitjaile auhindu. Ei tea, kui palju inimesi sellest osa võttis.

Teeviidal käidud, jääb vaid küsimus: millise kooli valid sina?

Helen Tähtvere, 9A

Reis vanasse Egiptusesse

1. detsembril sõitis meie klass koos teistega ekskursioonile ... vanasse Egiptusesse. Tegelikult Tartusse, kus oli huvitav väljapanek minevikust. Ekskursioonijuht rääkis meile Egiptuse püramiididest, Mesopotaamia linnadest, kiilkirjast, muumiatest ja kõigest muust. Me käisime seal vaarao hauakambris. Vaaraole oli kaasa pandud väga palju asju: toitu, ehteid ja igasuguseid kirjutisi. Hauakamber oli täis maalitud, seinte peal olid egiptlaste jumalate pildid. Teises ruumis oli klaasi all 8 aastase lapse muumia. Tema juures olid rauast pulgakased, millega võeti surnu ninast välja ajud. Kopsud, maks, neerud ja teised elundid võeti ka välja, ainult süda jäeti.

Ühes ruumis olid egiptlaste riided. Me riietusime ning nägime välja nagu egiptlased. Riided olid ebamugavad, aga neid kandsid egiptlased. Sai ka ajarattal läbi sajandite vändata ja egiptuse hieroglüüfide saladust lahendada. Üks tark arvuti võimaldas oma nime kiilkirjas näha ja selle pärast ka välja printida. Samuti võis vanade egiptlaste armuloitsu kellegi nime sisse trükkida ja selle siis välja printida.

Näituse külastajad võisid võita reisi Egiptusse. Selleks tuli piletilt riba ära rebida, oma andmed peale kirjutada ja loosikasti panna.

See oli kõige huvitavam muuseum! Tore oli oma silmaga näha seda, millest õpetaja tunnis rääkis.

*Aliina Stepanova, Kristiina Ivask,
Darja Jerahtina ja Andres Põder, 5A*

Minu reis vanasse Egiptusesse

Mina ja minu koolikaaslased käisime Tartus. Tartus oli Egiptuse näitus. Seal saime proovida riideid selga. Siis kujutlesin, et mina ise olen egiptlane. Muuseumis sai veel lahendada hieroglüüfe. Sai kirjutada enda nime kiilkirjas. Veel nägime seal päris muumiat. Nägime ka neid asju, millega nina kaudu aju välja tõmmati. Võis istuda jalgratta peale ja vändata kuni jõuda Maailma alguseni. Edasi sõites jõudis juba praeguse ajani. Veel oli seal huvitav mäng, kus ma võisin ise olla egiptuse arst. Nägime, kuidas nägi välja püramiid seest ja kus asus valitseja sarkofaag.

Mulle igatahes meeldis sõit "vanasse Egiptusesse" väga. Tore oli näha oma silmaga seda, millest õpetaja oli rääkinud.

Aliina Stepanova, 5A

Järjekordsed Naumanni – üritused

14. detsembril külastas Aseri Keskkooli pastor **Aavo Kiir** ja andis meile lühikese ülevaate islami ja kristluse erinevustest ja ajaloost. Veel tutvustas ta lühidalt erinevaid enimlevinud religioone maailmas ja selgitas, miks on terroriste nii palju just islamiusuliste hulgas. Ta avaldas arvamust, et Afganistanis toimuv on siiski religioonide vaheline sõda, kuigi seda paljud tunnistada ei taha. Ta vastas ka küsimusele USA käivitatud jõululapse kampaania kohta ja leidis, et kui ongi tegu propagandaga, siis vajalikuga selleks, et inimesed nälga ei sureks.

Meile meeldis härra **Kiire** esinemine väga ja loodame, et ta leiab tulevikus veel aega meie kooli külastamiseks, nagu ta lahkelt lubas.

Kristiine Palm, 10A; Gerli Nigul, 11A

Jaanuariüritus toimus 30-ndal ja kõneleja oli meie kooli direktor härra **Kutsar**, kes jagas meiega oma muljeid USA-st, kus ta viibis talvevaheajal.

Aseri Keskkooli Originaalil on ka oma e-maili aadress aserikk.leht@mail.ee kuhu me ootame lugejate arvamuslehe sisu kohta. Kõik ettepanekud, ka põhjendatud kriitika on oodatud. Kirjutage meile!

Toimetus.

Toimetas Gerli Nigul

ШКОЛЯРИС

Приложение к "Aseri Keskkooli ORIGINAL"

№ 3 (28)

Пятница, 15 марта 2002

Неделя славянской культуры

С 28 января по 1 февраля в нашей школе проходила неделя славянской культуры. А в декабре такое же мероприятие было посвящено угро-финским народам.

В рамках недели проводилась викторина по русскому языку в обеих отделениях. Её победителями стали:

Игорь Арефьев	8а	Марина Николаева	12а
Надежда Вагулина	8а	Роман Ээро	5б
Каари Рохесалу	9а	Надежда Муттонен	7б
Хелен Тяхтвере	9а	Алёна Хитрова	8б
Урмет Орас	11а	Елена Фёдорова	9б
Герли Нигул	11а	Артём Линд	10б
Ханнес Убар	12а	Владимир Габитов	11б

Готовясь к празднику, ребята разучивали инсценировки, песни, стихи, игры, с помощью которых можно было представить частицу культуры того славянского народа, что был ими выбран.

Заключительная встреча прошла в школьном зале. Вначале мы услышали краткий обзор истории славянских языков. Затем учащиеся 9б класса продемонстрировали звучание некоторых из них, простав названия падежей на украинском, белорусском, польском, чешском, болгарском и сербохорватском языках.

Большой интерес вызвало выступление наших гостей из славянского общества «БЭЗ» Зинаиды Клыги и Маргариты Остроумовой. Они привезли небольшую выставку: белорусский национальный костюм (ему уже 10 лет!), вышитые «рушники», изделия из саламы. Гости пели на белорусском языке, показали, как исполняется танец «крыжачок». Преподаватель музыки Попова М. Г. познакомила участников встречи со славянскими мелодиями. Прозвучали фрагменты песен, танцев размыных славянских народов.

Затем начались выступления учащихся. Восьмиклассники сыграли украинскую народную сказку «Серко». Получилось это у них очень весело. Ира Хуобонен прочитала шуточное стихотворение по-украински. 12-ый класс спел. Настоящей режиссёрской находкой порадовали зрителей ученики 10-го класса. Их волшебная яблонька в исполнении Эмилии Мянник выглядела очень мило. Другие ребята тоже хорошо играли. Ученики Анны Николаевны со своими любовными страданиями здорово повеселили публику. Чего стоили одни костюмы!

Проявили интерес к славянской культуре и ребята из классов «А», особенно начальная школа.

Подобные праздники позволяют нам лучше узнать друг друга и себя.

Редколлегия.

Ценный подарок

На празднике славянской культуры состоялась презентация книги «в венке народов Эстонии» (“Eesti rahvastiku lillepärijas”). Редактором – составителем её является Зинаида Клыга. Издание подготовлено круглым столом национальных организаций Ида-Вирумаа, возглавляет который директор Йыхвиской художественной школы Маргарита Остроумова. Госпожа З. Клыга и госпожа М. Остроумова были гостями нашего праздника. Они же и передали книгу в дар школе.

«В венке народов Эстонии» – это учебно-информационное пособие, которое удивительно тем, что написано на двух языках – эстонском и русском.

Авторским коллективом в нём представлены лишь некоторые из народов, проживающих в Эстонии, – это белорусы, евреи, ингерманландские финны, немцы, поляки, русские, татары, украинцы.

Книга содержит ценную информацию для тех читателей, кто заинтересован в расширении знаний об истории, культуре, национальных особенностях малых народов Эстонии.

Внимание привлекает история появления в Эстонии того или иного народа, памятные даты, праздники народного календаря, национальная одежда, символы, национальная кухня. В книге много иллюстраций.

Советуем почитать!

Таня и Артём, 10б класс

Кто лучше?

В начальной школе прошёл конкурс на лучшего чтеца. Все ребята активно готовились к нему. Стихи были и о снеге, и о Рождестве, и о Новом годе, и о Деде Морозе. Все очень волновались. Но вот уважаемое жюри (Лууле Варинурм и Нина Коренькова) объявило победителей.

Ими стали в **1б классе:**

Тамара – 1 место

Рома – 11 место

Эдвин – 111 место

во **2б классе:**

Дженни – 1 место

Вигинтас – 11 место

Максим – 111 место

в **3б классе:**

Герман – 1 место

Гинтарас – 11 место

Ксюша – 111 место

Победители конкурса

получили сладкие призы.

Гинтарас Давидавичус, 3б класс

Ученическое Самоуправление – что это?

Во многих школах Эстонии существует Ученическое Самоуправление (УС). В нашей школе его, к сожалению, пока ещё нет. Дело даже не в этом, что ученики мало активны, а в том, что многие даже и не знают, что такое УС и для чего оно нужно.

Ученическое Самоуправление – это объединение активных учеников, которые готовы и хотят разнообразить свою школьную жизнь. УС даёт возможность ученикам отстаивать свои права, защищать свои интересы и мнения, претворять в жизнь идеи. Членами УС могут быть все желающие, готовые активно работать. УС – это командная работа, где мнение каждого члена очень важно. Всех членов должна объединять общая цель. Вот тогда-то и сможет УС добиться определённых результатов.

УС намерено в будущем выпускать школьную газету, проводить интересные мероприятия, участвовать в решении ученических проблем и.т.д. Сделать можно многое. Главное, чтобы было желание и побольше активных учеников. Что же касается остальных, то им представляется возможность косвенно участвовать в работе УС. В школе на первом этаже будет установлен почтовый ящик. Если у кого-то возникнут какие-нибудь вопросы, появляются интересные идеи, спокойно пишите нам. Будем рады принять ваши предложения. Ответы на вопросы будем публиковать в школьной газете. Единственная просьба – всякие гадости оставляйте в своей голове!

Подумайте хорошенько и вступайте в УС. Вместе мы сможем всё!!!

Isic карта

Сейчас среди молодёжи очень популярны карты *Isic Scholar* и *Isic Scholar Maestro*. Первая карта является ученическим билетом. С помощью неё вы имеете статус ученика как в Эстонии, так и в мире, плюс к этому получаете более 450 скидок на товары и обслуживание в Эстонии.

Isic Scholar Maestro заменяет вам ученический билет, *Isic Scholar* и банковскую карточку *Maestro*. Владенец этой карточки может получить множество скидок, а также производить банковские операции. В отличие от обычного ученического билета, преимущество этих карточек в том, что они действуют и во время летних каникул.

Как получить молодёжную карточку?

Получение карточки стоит 50 крон. Также требуется фотография паспортного формата и ученический билет. Эти карточки предназначены для лиц от 12 до 26 лет. Ученики моложе 18 лет освобождаются от ежемесячной платы за обслуживание карточки. Ученики старше 18 лет платят за обслуживание 5 крон в месяц. Лица, не достигшие 18 лет, должны представить письменное разрешение родителей на открытие счёта и подписание договора о получении *Isic Scholar Maestro*.

Более подробную информацию о карточках и скидках смотрите в Интернете по адресу www.eyp.ee.

Распространением карточек в школе занимается Эльвира Замахова.

Масленица

Во вторник, 12 февраля на шестом уроке все классы с 5 по 8 отправились к спортзалу. Сначала директор школы Рихо Кутсар поздравил Катю Михайлову с победой в Эстонии по настольному теннису, а потом капитаны от каждого класса отправились в зал за заданиями. Каждому классу давались задания:

1. Сосчитать количество входных дверей на Metsa 2.
2. Узнать, какого цвета дома на улицах Rahu 17 и Allika 1.

Все классы отправились на поиски. Мы разделились: Алёна и Алиса пошли искать дома Rahu 17 и Allika 1, а Марина, Наташа Д., Наташа Ш., Саша и Ира пошли считать двери на Metsa 2. Когда мы принялись считать двери, то их насчитали 180. Как позже оказалось, надо было считать входные двери, и мы по памяти сосчитали, что их всего 4. Когда мы вернулись к спортзалу, то надо было давать ответы. На все вопросы мы знали ответы, кроме одного. Девочки, которые пошли искать дома, не нашли улицы Allika 1 и не смогли сказать какого цвета дом на этой улице. Нам кто-то сказал, что он жёлтый. В действительности же он оказался белым.

Самое смешное в этот день было то, что когда мы шли уже домой, то Боря Богданов и Фрол Саков возвращались только с поисков. Они, наверное, настолько увлеклись, что забыли про время. Мы совсем не расстроились из-за проигрыша, ведь самое главное – это участие!

8б класс